

[Elgaard.]

ling, der foregår, at man kunne vide det forud, eller har man så lidt overblik og så ringe mulighed for at bedømme vor økonomiske omsætning med omverdenen, at denne tilstand kunne komme som en tyv om natten? Hvis det skulle ske, villé det være en meget, meget kedelig historie for Danmark, og jeg er ikke sikker på, hvis vi kom under administration, at der så ikke ville blive brugt skrappe metoder udefra for at bringe vor økonomi i orden, end regeringen selv kunne bruge, allerede inden man kom ud i denne situation. Hvis det er muligt at sige lidt om dette spørgsmål under den videre forhandling om tillægsbevillingsloven, vil jeg henstille til den højtærede finansminister at sige et par ord derom.

For det tredje er der spørgsmålet om fortsat eller forøget liberalisering. Jeg hørte, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen og hans parti ikke ville finde en fortsat liberalisering rigtig i den nuværende økonomiske situation. Jeg mener imidlertid, at der er visse varegrupper, hvis overførelse til fri-liste i virkeligheden ikke ville betyde nogen økonomisk risiko. Og hvis det skulle være tilfældet for en række ikke helt ubetydelige varers vedkommende, kan der jo ikke være nogen principiel modvilje hos noget parti mod, at sådanne overførsler finder sted.

Jeg vil derfor gerne på venstres vegne sige, at vi mener under hensyn til de forhold, hvorunder denne regering arbejder, at der er anledning ikke just til at prale eller mene, at andre ikke kunne have gjort det lige så godt, men dog til at anerkende, at der under regeringens førerskab i samarbejdet mellem regeringen og rigsdagens partier er gjort en nyttig gerning, der i hvert fald har haft den betydning og den virkning, at finansministeren i sin redegørelse kan sige, at helt sort ser det ikke ud; der skulle være mulighed for også i det kommende år at nå et nogenlunde tilfredsstillende resultat.

Jeg vil gerne slutte mine bemærkninger med at sige, at regeringens politik overfor vore dårligst stillede med overholdelse af princippet om at lade de byrder, der skulle bæres, hvile på de stærkeste skuldre, og regeringens beskæftigelses- og erhvervspolitik har været af en sådan karakter, at man, når man vil bedømme det resultat, der foreligger, under hensyn til de vilkår, verden omkring os giver, kan sige, at regeringen på alle områder har fulgt den linie, den bebudede ved sin tiltræden, idet den har gjort den indsats, der overhovedet var mulig for at skabe balance og bekæmpe inflationen.

Jeg tror også, at når erhvervsøkonomi og pengevæsen under de videre foranstaltninger, der skal foretages, bringes i endnu bedre orden, vil produktiviteten indenfor vort lands grænser være i stand til at give den danske befolkning fuld beskæftigelse.

Jeg kan derfor på venstres vegne ikke alene sige god for den politik, der er ført, men også opfordre regeringen til for fremtiden at sætte ind på at skabe de resultater, der er nødvendige, for at vi kan bevare vor økonomiske frihed og få et bedre resultat ud af samfundets hele samvirke.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Koalitionsregeringens første rigsdagssamling står nu foran sin afslutning. Bag os ligger, som det er nævnt, en 7 måneders periode, præget af sagligt arbejde mellem de 4 gamle partier og regeringen, et arbejde, der også har givet betydelige politiske resultater. Jeg kan vel sige det sådan, at denne regering ved sin tiltræden fik som hovedopgave at bekæmpe inflationen og forsøge at bremse det voksende valutaunderskud. Det var ikke nogen behagelig opgave, men det var en opgave, der skulle løses, og når det ærede medlem hr. H. C. Hansen for sagde, at man jo vidste, hvordan forholdene var, da man trådte til, så vil jeg gerne have lov til at sige, at det vidste den afgående regering også, da den trådte fra. Måske svarer resultaterne af det, vi har opnået, ikke til omfanget af de problemer, vort land er stillet overfor, men de repræsenterer under alle omstændigheder højdepunktet af, hvad det under de givne politiske vilkår med den sammensætning, rigsdagen fik ved folketingsvalget i efteråret, har været muligt for regeringen at opnå. Jeg synes i det hele taget, man har ret til at sige — så kort tid der end er gået siden regeringsskiftet —, at regeringen har haft held til at forlige de stærke modsætninger i interesserne, som gør sig gældende, ikke alene her i salen, men i hele vort samfund, der unægtelig lider af den grundskavank, som jo er særlig følelig i tider, hvor resignation er påkrævet, at for mange står på deres eget, kun kender retfærdigheden for sig selv, men pligten for de andre. Den serie af protestadresser og — synes det mig — ofte meget standsbetonede resolutioner og bitre formandsudtalelser, som vi i så rigt mål har måttet lytte til i samlingsløb, så fra den ene og så fra den anden side, vidner ikke meget om, at der råder den fællesskabets ånd her i landet, uden hvilken vi ikke vil kunne komme igennem de trængsler, vi er stillet overfor.